

FELELŐS SZERKESZTŐ: MOLNÁR JENŐ

BUDAPEST, 1927 JUNIUS 20. * 17. (3058.) SZÁM * HATVANADIK ÉVFOLYAM

Sajtó-medália

Pesthy Pál: Parancsolnak egy kis finom érdemrendet, szerkesztő urak? ..
A szerkesztők: Isten ments! Mi demokraták vagyunk!

Ára 50 fillér

Abbáziai mozaik

A legfehérebb a sok sötét ember közt, aki a Quarnero partján tölti az év felét, *Erényi Béla*, a közismert és kitünő magyar patikus, aki tudvalevőleg a Hotel Residenz tulajdonosa. Ő az egyetlen, aki nem megy ki a napra. Ehelyett állandóan a Reszidenziájában tartózkodik. Megkérdeztük tőle, mért nem vesz néhanapján ő is napfürdőt.

— Minek? — felelt mosolyogva *Erényi*. — Nekem teljesen elég, ha a vendégeim égnék le nálam.

Salamon Béláról Abbaziában derült ki, hogy egyik legnagyobb rajongója *Babits Mihálynak*. A dolog előzményeit ő maga így mondta el egy hajókiránduláson:

— A feleségem semmi áron nem akart a tengerpartra jönni, én pedig majd elepedtem egy kis sós levegőért. Az asszony sehogysem tudta magát elhatározni, hogy hova menjen. Egyszer csak reggel az ágyban olvasom egyik napilapban *Babits Mihály* versét a Tátráról. Olyan szép volt, hogy meg se értettem. Mentőötletem támadt. Odaadtam a verset a feleségemnek, aki nem egészen tökéletes a magyar nyelvben. Annyit se értett belőle, mint én, tehát el volt ragadtatva. Kipirult arccal kiáltotta: „Megyek a Tátrába!” Ő a Tátrába

ment, én pedig símán lejöhöttem Abbaziába. Mondja még valaki nekem, hogy nem nagy költő a *Babits Mihály!*

Agoston Gábor, a fiumei magyarok egyik vezetőembere, aki nagy műveltségéről és irodalomszeretetről ismeretes, Abbaziában egy kiránduló budapesti újságíró-csapat kellok közepébe csöppent. A komoly nagykereskedőnek valóságos élmény volt a kedves, ötletes bohémfiúk társasága. Különösen az a közvetlen, őszinte hang tetszett neki, ahogyan beszéltek, olykor a kíméletlenségig menő ön-gúnynyal. Egy hajókirándulás után ebben a velős axiómában foglalta össze *Agoston* a pesti újságírókról való megfigyeléseit:

— Nagyszerű fiúk! Ezek csak másokról tudnak hazudni, — magukról képtelenek.

Egy Abbaziában üdülő magyar urat, akinek sejtelve sincs az olasz művészetekről, sem arról, hogy a lagunák kis gőzösének *vaporetto* a neve, így oktattak ki tréfásan az újságírók:

— Ha Velencébe megy, ne felejtse el megnézni *Vaporetto* képeit.

— Na és hogy jut el az ember oda?

— Üljön fel akármelyik *Tintoretto*-ra.

Szegény aztán ugyancsak csodálkozhatott Velencében, milyen műveletlen emberek vannak ott. Még a saját nagy festőjüknek, *Vaporettonak* műveiről sem tudtak felvilágosítást adni.

Egy pesti bohém ebédre volt hivatalos egy fiumei családnál. A menü a jólsimert olasz recept szerint halakból és salátákból készült. A magyar gyomornak meg sem kottyánó ebéd végeztével a háziasszony udvariasan szólt az éhesen maradt vendéghez:

— Aztán legyen szerencsénk máskor is ebédre, kedves szerkesztő úr.

— Kérem, akár mingyárt — válaszolt mohón a bohém.

Bernauer Rudolf, a Vígszínházban nagy sikert aratott *Édenkert* szerzője, villatulajdonos Abbaziában. A napokban összekerült Budapesten *Sterk* Ferenczel, az abbáziai *Éden*-szálló tulajdonosával, aki erre az évadra gyönyörű kertet varázsolt hotelje köré. A hotelier így mutatkozott be:

— *Sterk* vagyok, az abbáziai „Édenkert” az enyém.

Bernauer, aki magyarul is ért, egyes nyelven válaszolt:

— Dann bin ich *Sterker*. A vígszínházi „Édenkert” az enyém. (M. J.)

Parlamenti arcképcsarnok

VIII. BERKI GYULA

Aki még a „Tótágas”-i is a fejetejére állítja.

NAGYVÁROSI MÉRTÉK

— Nos, hogy tetszik a mi városunk? — kérdezi egy alföldi városka polgármestere egy bécsi úrtól.

— Tudja, polgármester úr, nekem úgy tűnik fel, hogy körülbelül a harmadrésze a bécsi temetőnek és háromszor olyan szomorú.

Anyós: Most, hogy a lányomat elvette, remélem, nem csinál több bolondságot az életben.
Vő: Biztosíthatom, mama, hogy ez volt az utolsó.

HOGY LEHET NŐT HÓDITANI?

1. Ne vedd túlságosan észre.
2. Mutass őszinte közönyt.
3. Dicsérd a vetélytársnőit.
4. Érdeklődj más nők iránt.
5. Jelentsd ki neki, hogy nem házasodol soha.
6. Végy el egy másik nőt.

ILYET MÉG NEM LÁTOTT

A kis Évike most lát életében először hosszúsoknyás nőt. Riadtan szalad a mamájához:

— Mondd anyuta, hol van ennet a néninet a lába?

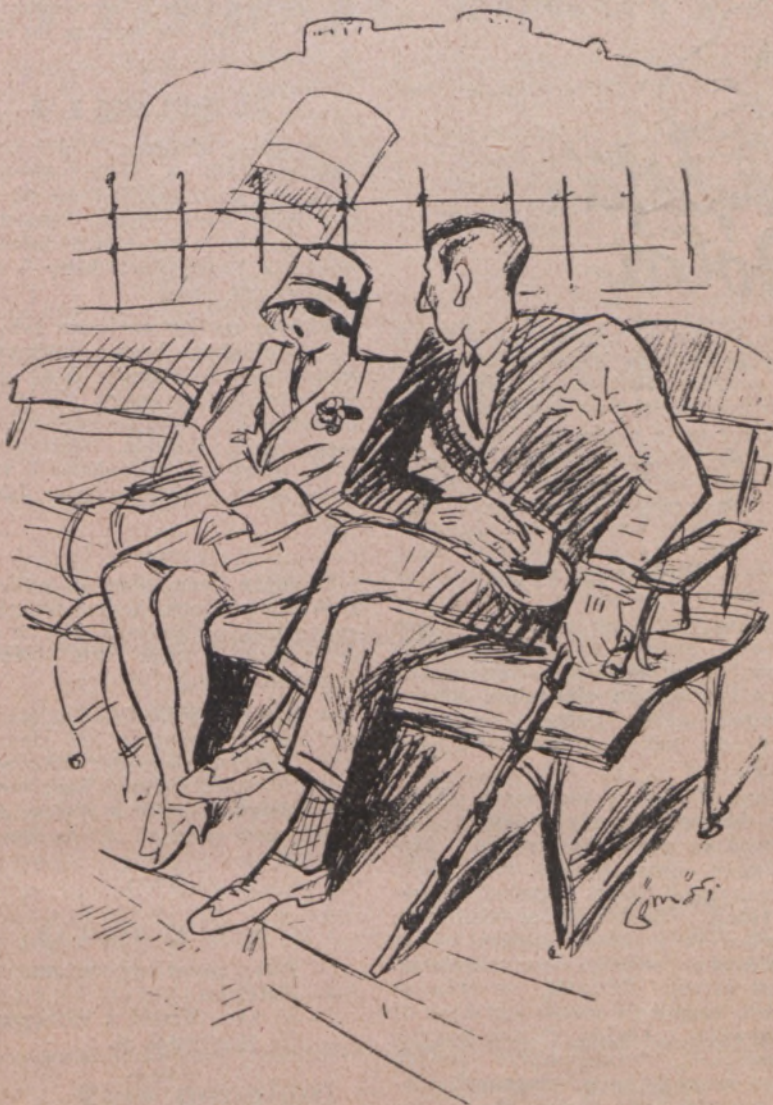
Parlamenti arcképcsarnok

IX. HORVÁTH MIHÁLY

A legfiatalabb képviselő

Borcsa a korszón

— Hallotta, Micike? Fedák a budai operettben végigéneklit életének főbb slágereit.

— És mondja csak, hány slágert tagad le a Zsazsa?

A pesti tőzsde

Mandelbogen: Nú, hogy megy az üzlet az értéktőzsdén?

Wasserstrahl: Nagyszerűen! Nem jól, jobban és legjobban, hanem baisse, baisser, am baissten.

Vass József miniszter
Budapest

Kegyelmes úr megígérte a parlamentben, hogy repülnifogunk. Ha csaka felét fizeti annak, amit Lindbergh és Chamberlinkapott, készséggel repülünk.

A munkásbiztosító pénztári orvosok repülőszakosztálya

DEFEKTUS

A kormányfőtanácsosné sofört keresett az új autójához. A jelentkezőkkel ő maga tárgyalt. A választás lassan ment, de végre megállapodott egy jóképű legényben. Még aznap hosszabb túrára vitette magát a soförrel. Férje, az öreg méltóságos úr, pár nap múlva érdeklődött nála:

— Na, hogy vált be az új soför?

— Ó, már el is küldtem — felelte a méltóságos asszony.

— Ilyen hamar? És miért?

— Tudod, kérlek, rájöttem, hogy hosszú túrákra egyáltalában nem alkalmas.

HA NEM KELL A SZÁJ...

Nagysága: Mit? Nyelvet ajánl? Soha! Jegyezze meg, sohasem eszem olyat, ami egy állat szájából való.

Pincér: Akkor talán tojáást, nagyságos asszony...

Dr. Watson emlékirataiból

Holmes barátom öblös karosszékében ült és sorrendben a 266-ik tömést adta pipájának, midőn látogatónk lépett. Holmes csak ránézett és a tőle megszokott éleselméjűséggel írta le látogatónkat:

— Ön valószínűleg tőzsdés, villamoson jött, nem fizetett és engem keres.

Mindnyájan megdöbbenve néztünk rá, mire Holmes folytatta:

— Hogy tőzsdés, azt onnan tudom, hogy felettünk, a harmadik emeleten is lakik egy magánnyomozó és ön mégis idejött. Miért menjen három emeletet, mikor a másodikon is megkaphatja, amit akar. Hogy villamoson jött, azt látom a letaposott cipőjén. Hogy nem fizetett, az természetes. Ki fizet manapság a villamoson? Hogy pedig engem keres, azt onnan gondolom, hogy idejött hozzám.

Pár pillanattig elámulva hallgattuk e lángelmét, aztán látogatónk megszólalt:

— Mister Holmes, egy rejtélyes ügyben keresem az ön segítségét. Tegnap délben még megvolt pazar briliánsgyűrűm, mára pedig eltűnt.

Holmes kétszer összehunyorította szemét és így szólt:

— Hm, az eset tényleg nagyon érdekes.

Ezután különböző gépek segítségével megvizsgálta kliensünket, lemérte a cipője és részvényei hosszát, majd fáradtan dőlt vissza karosszékébe. Tizenkét morfium-injekciót adott magának, megtömté sorrendben 297-ik pipáját és három napig nem szólt egy szót sem.

Mi türelmesen és csodálva néztük őt.

Három nap múlva egész frissen tért magához merengéséből és így szólt látogatónkhoz:

— Sikerült az esetet megfejtenem. Ön azt mondja, hogy egyik napról a másikra nem volt meg a gyűrűje. Én megfejtettem a rejtélyt.

Izgatottan meredtünk rá, ő pedig folytatta:

— Az ön gyűrűjét ellopták!

Kliensünk és én megbabonázva néztünk rá.

— Holmes, — dadogtam, — ez a csodával határos. Hogyan jött rá?

De Holmes ezt már nem hallotta. Visszamerült gondolkodásába és egy új, valamivel bonyolultabb problémán törte a fejét.

A motocykli-járvány bacillusát akarta megtalálni...

Ká Té

A „MESTER”

Roda-Rodához, az ismert bécsi írőhöz Karlsbadban egy fiatalember csatlakozott, aki állandóan „mester”-nek szólította. Az írő végre bosszúsan kiáltott fel:

— Az ördögbe is, hagyja már abba ezt az otromba címzést!

A fiatalember így szabadkozott:

— De kérem, ha se nem báró, se nem hadnagy, se nem doktor, hogy a fenébe titulálja az ember az ilyen trottlit, Mester?... .

Ferenc József Bánffyhunyadi

Mikor a volt osztrák-magyar hadvezetőség elhatározta, hogy 1895-ben Erdélyben nagy ősi hadgyakorlatot tart, *Bánffyhunyadiot* szemelték ki főhadiszállásul és értesítették *Barcsay* Domokost, hogy a királyt az ő kastélyában szállásolják el. *Barcsay* örömmel fogadta a hírt és rögtön leutazott Kolozsvárra az öreg *Korbuly* Bogdánhoz, az apósához, ki dúsgazdag ember volt és így szólt hozzá:

— Őfelsége néhány napig az én vendégem lesz, a kastélyt rendbe kell hozatni. Erre pénz kell. Neked van, nekem nincs.

— Természetesen pénz kell, — szolt az öreg *Korbuly*, — hát lesz pénz. Nesze, itt van tizenötezer korona, meszeltess, festess, javíttass...

— Pardon, kedves apám, — felelt *Barcsay*, — *nem az örmény király, hanem a magyar király jön...*

És kistrófolt az öregtől százezer koronát.

Sertéshizlalás

Egyszer egy bánffyhunyadi ügyvéd két disznót vett *Barcsay* Domokostól.

— Na, ügyvéd úr, híznak-e a disznók? — kérdezte *Barcsay* a legközelebbi találkozáskor.

— Híznak, híznak, méltóságos uram, de sokba kerülnek. Megeszik már a fejemet is.

— Jaj, kedves fiskális úr, ne hizlalja azokat a disznókat tökkel.

Barcsay az ajtó előtt

Mikor a király Bánffyhunyadi bűcsüzní akart vendégszerető házigazdájától, *Barcsay* Domokosnak valami sürgős dolga akadt és egy pillanatra eltávozott. Visszatérve, már nem találta az előcsarnokban *Ferenc Józsefet*.

— Hol van őfelsége? — kérdezte az egyik magasrangú katonatiszttól.

— Odabenn van a háziasszony öméltóságánál, bűcsüzik.

Barcsay sietett a felesége szobája felé, de az ajtó előtt egy bujár állta el az útját és nem engedte be.

A szolgálattevő kamarás aztán megmagyarázta, hogy mikor a király már benn van egy szobában, akkor az udvari szabályok értelmében *utólagosan* belépni senkinek nem szabad.

Barcsay Domokos megrázta a fejét és így szólt:

— Furcsa ez a spanyol etikett. A feleségemnél egy *idegen úr van benn*, aki zsandárt állít az ajtó elé és engem nem enged be a szobába.

Mikor ezt a vidám megjegyzést elmondták *Ferenc Józsefnek*, jót nevette rajta és azt felelte:

— *Barcsaynak igaza van.*

Pichler és Konti

Pichler Gyözönek alsóajka erősen kiállott. Beszéd közben, különösen mikor szenvedélyesen magyarázott, vagy egy adoma elmondása közben kacagott, olyan erősen köpködött, hogy nem volt tanácsos közel lenni hozzá.

Konti József, a zeneszerző, haláláig hibásan beszélt magyarul. Jó humorú és gyors elhatározású, társaságban igen kedvelt ember volt. *Konti* reggeli teáját fogyasztja a kávéházban. *Pichler* bejön, odaül vele szemben és szokása szerint kitűnő előadásával akarja szórakoztatni. *Konti* hirtelen felugrik, se szó, se beszéd, mogorván másik asztalhoz ül és odaviszi a teáját. *Pichler* nagyon megsértődik, lovagias ügyre gondol, utána megy és hangosan magyarázatot kér tőle. A kitűnő komponista idegenszerű kiejtésével, a szokat ropgatva, sebesen így válaszol:

— Csak semmi mágyárázat. Elég nekem a tea, aki megvan. Nem kell több. Nem nyithatom ki esernyő kávéházban.

A „vajda” két tréfája

Bánffy Dezső beszámoló beszédére elment *Eötvös Károly* is Szegedre. Beszédet tartott a vezér mellett.

Egyszer csak a tréfák után komolyra fordítja a hangot és lassan, vontatottan így szól:

— Nehéz idők következnek reánk, talán pártválság, vagy alkotmányválság, de mindenesetre kormányválság. Hogy aztán mi lesz, azt senki se tudja megmondani, se *Bánffy Dezső* tisztelt barátom, se *Wekerle*, se más. Én se tudom, — *de megmondom.*

Törvényt idézett a vajda a főtárgyaláson. Szemüvegét föltéve, komoly arccal olvasta az idézett szöveget.

Az egyik bíró élt a gyanúperrel, maga is fölvetta a törvénykönyvet és

megállapítja, hogy az *Eötvös* által felolvasott szövegből egy szó sincs a törvényben.

Az öreg nagy komolyan válaszol: — Nincs benne a törvényben? Kinek a hibája? Az nem az én hibám. *A törvény hibája...*

Az após meg a vő

Kölesden, 1901-ben, *Székely Kálmán* miniszterelnök a vejét, *Bernrieder* János nagybirtokost léptette föl *Pichler* Gyözö ellen. *Pichler* ellen ez nagy korteseszköz volt, hiszen mindenütt dicsérték *Bernriedert*, hogy ő a miniszterelnök *veje*.

Pichler ezt így parírozta ki:

— Hallottam, hogy a kortesek dicsérik ellenjelöltemet, hogy *neki a miniszterelnök az apósa*. Ez igaz. Dicselkedhetik is vele. De kérdezzék csak meg *Székely Kálmán* miniszterelnök urat, hogy eldicsékedett-e ő valaha azzal, hogy neki *Bernrieder* János a *veje*?

Haláláig nem akarták elfelejteni *Pichler* Gyözönek, hogy neki kell Magyarországra vigyáznia. Ezt az anekdótát aztán ő maga füzte tovább, elmondván:

— Egyszer éjnek idején találkoztam egy részeg fináncsal, aki rám kiáltott: „Szervusz kolléga!” Ránézek, de mégis kíváncsi voltam, hogy mennyiben kollégám nekem a finánc. Amire mosolyogva mondja: „Én is fővigyázó vagyok.”

ISKOLAI VIZSGÁN

- Péter, mond egy virágot.
- Nefelejcs.
- Jó van. Mondd a többszámát.
- Ne felejcsetek el.

BORZASZTÓ!

- Borzasztó, hogy mennyi új ház épül Budapesten!
- Mi ebben a borzasztó!
- A házbér!

A NAGY ÍRÓ NYARAL

Szobapincér: Mikor szokott a nagyságos úr fölkelni?

Író: Nézze meg a lexikónban.

Baracs Marcellné

Agitál és politizál, Főzőkanál is van kezébe, De eddig néki nem jutott A húsosfazék az eszébe.

Bár az urával konkurál, Ebből sem származik harag, Mert ammondó a férjüram: Hisz ez a családban marad!

Nagy buzgalommal házastit Újabban pesti lányokat. Reméljük: egy-egy Baracsot Számukra is kiválogat.

Borsszem Jankó a színházban

A FIRHANG MÖGÖTT

SALAMON BÉLA, mint ismeretes, minden évben föllép az angyalföldi elmeógyógyintézet műkedvelő előadásán. A multkoriban egy ilyen föllépése után megkérdezi tőle a törzsasztalnál Radó Sándor:

— És mondd, Béla, milyen emberek azok az örültek?

— Egészen rendesek, — mondja Salamon. — Az egyikkel például még művészi kérdésekről is lehetett beszélgetni.

— Igazán? — csodálkozott Radó.

— És miről beszélgettél vele?

— Többek között terólad is.

— Igazán? Na és milyen véleményvel volt rólam. Jó színésznek tart?

— Na, annyira nem volt örült!

A KIRÁLY SZÍNHÁZ szakít a régi royalista politikával. A jövő szezonban Kosáry Emmi partnere Solti

Rezső, az újonnan fölfedezett bonviván lesz, nem pedig Király.

A MAGYAR SZÍNHÁZ rossz üzletet csinált azzal, hogy Csontos Gyula helyébe Kiss Ferencet szerződtette. Egy nagynevű színész helyébe egy Kiss nevűt kapott.

FELD MATYI, az érdemes ligeti direktor új revüjébe Lindberghet is belevette. Szegény Lindbergh, minden baj nélkül repült át az Óceánt s pont a pesti liget fölött kellett neki a Feldre pottyannia.

AZ ÁLTALÁNOS nyaralási készülődéssel kapcsolatban, melyről lapunk más helyén számolunk be, a pesti direktorok szomorúan konstatálják, hogy primadonnáik és művészeik mind mennek valahová a nyáron, csupán az ő színházaik nem mennek.

HOL NYARAL A MŰVÉSZVILÁG?

FEDÁK SÁRI Budán piheni ki az isteni díva fáradsalmait.

CSORTOS GYULA átrándul a Nemzetibe.

DARVAS LILI még nem döntött. Egyelőre az Ördög tudja hova megy.

SOMOGYI NUSI még nem tudja hová megy. Ez attól függ, hol lesz az idén a villája.

HONTHY HANNA a prózai szakra megy.

KOSÁRY EMMI az idén is alkalmasint a Királyhágót választja.

GAÁL FRANCI az Édenkertben nyaral.

ZERKOVITZ BÉLA Eisemannra utazik.

A PESTI NAIVAK Párizsba mennek — Voronoffhoz.

A GAZDAG KOMPONISTA

— Mondja, Lilike, melyik szerzeményem tetszik magának a legjobban?

— A dunántúli birtoka.

Ezer pengőért — százezer pengő

Pesthy Pál igazságügyminiszter szenzációs szerenese-pályázattal verte le Az Est-lapokat. A pályázat szerint az az újságíró, akinek évi ezer pengő fizetése van, százezer pengőt kap. Házás: összel. Az eredményt Törekly Géza, Schadl Ernő és Méhes Ignác zsüri-tagok hirdetik ki.

SZENZÁCIÓS TALÁLMA NY

— Te, hallottad? Egy magyar orvos feltalálta a magyar betegségnek, a lustaságnak a zérumát.

— És bemutatta már az orvoskongresszusnak?

— Nem.

— Miért?

— Mert lusta volt odamenni.

— Mi az, Samu, mit szolgálod annyit azt a sajtot?

— Az orvos levegőváltózt ajánlott nekem.

MÉG AZT IS...

— A milimárik sohasem juthatnak föl az égbe.

— Mért nem?

— Mert biztosan meghamisítják a Tej-utat...

JANOSSY GÁBOR

BUDAPEST

HAGYJON NEKEM BÉKÉT
AVVAL A SZENT PÁLLAL. A
MI KISÜSTÖN FÖTT PALIN-
KÁNK SE KUTYA.

CSONTOS IMRE

EZ A DICSŐSÉG!

— Barátom, engem már az Óceánon túl is ismernek.

— Ugyan ne beszélj!

— De igen. Megszólítottam egy amerikai orvost, hogy adjon kölcsön tíz pengőt és már az se adott.

CIRCULUS VITIOSUS

— Azt hallom, törvényjavaslat készül, amely nem engedi meg a gyöngeelmjűeknek a házasságot. De hogy állapítják meg valakiről, hogy gyöngeelmjű?

— Hát ha például házasodni akar.

A BIGAMIA

— Te, Adolf, mi az a bigamista? Ugy-e, az egy nagy gazember?

— Dehogy, életem! Inkább egy nagy számár.

AZ IDEÁLISTA

Bíró: De mért lopott maga orvosi műszereket, mikor ezeknek semmiféle hasznát se veheti?

Vádlott: Tekintetes bíró úr, nem szabad mindig csak a hasznot nézni!

Tanyán

— Osztán érti-e a dolgát az új ló-doktor?

— Hát a lovakhoz nem sokat könyít, de a marhák közt ű az első.

A KIS TAKARÉKOS

A kis Móricka megkérdezi a papájától:

— Papa, örülnél, ha megtakarítanék neked tíz pengőt?

— De még mennyire?

— Akkor rendben van. Tíz pengőt ígértél nekem, ha jó bizonyítványt hozok haza. Hát tudod mit, nem kell fizetned.

A Borsszem Jankó legközelebbi száma június hó 30-án jelenik meg.

A leghűvösebb nézőtér

A legforróbb siker

A legolcsóbb helyárak

**Félemelet
balra!**

FŐVÁROSI
OPERETSZÍNHÁZ

PESTHY HIRLAP

SZERKESZTŐSÉG:
SAJTÓSZABADSÁG-TÉR
NYOMATOTT: FELÜLRŐL

ÁRA:
(legkedvezőtlenebb esetben)
100.000 pengő
Zadravetz-ügyekben 20% engedmény

KIADÓHIVATAL:
MARKÓ UCCA
Megjelenik: ősszel

Jelszavak

Írta: Durrmánczy Sándor

Ezer pengő sok pénz. Tízezer pengő még több. Százezer ennél is több. Tízszáz tízezer. Bizony. Mondom.

Azaz, hogy mondanám. De nem merem. Törvénytisztelő vagyok. Voltam. Leszek. Az. Én.

Törvény. Nagy szó. Megtartjuk. Megtartatjuk. Meg.

Nem ütközöm bele. Utálom. Összeütközés. Baleset. Mentők. Rókus. Pfuj!

Avagy: bíróság, Töreky, vizes lepedő, százezer pengő. Brrr.

Tehát?

Tehát: csönd. Nem írunk. Nem írok. Annyi baj legyen! Rákosi Jenő sem ír. Ami baj.

Röviden: jelszavas ország, sorvadó nemzet. Utálom a jelszavakat. Kerülöm. Förtélem.

Közvélemény? Ugyan! Százezer pengő meggondolandó.

Régi mondás: Kaparj kurta, neked is lesz. Én mondom: kaparj kurtán, neked nem lesz százezer pengős büntetésed. Ergo: kurtán kaparok. Egy szó egy mondat.

Kurtaság az élet.

HÍREK

Öthónapi fogház egy kis táncért. Report Ernő újságíró cikket írt a „Pénteki Harsona”-ban, amiért sajtópört kapott. Mivel a főtárgyaláson a vádlott állandóan a paragrafusok közt táncolt, öthónapi fogházra ítélték.

Szerencsétlenség. Eszményi Xavér a mai nap folyamán a hírlapírói pályára lépett. Öngyilkosságának oka ismeretlen. Családja szerint már hosszabb ideje életútságról panaszkodott.

Uccai baleset. Tinódi Mór fajvédó publicista tegnap este gyanútlanul ment az uccán és mikor Dánér Béla lakása előtt elhaladt, a csínyjeiről is-

PESTHY LEVÉL

Anyák tömegesen ostromolnak: mondjak véleményt a térden felül érő szoknyáról és a térden alul nyúló felső dekoltázsról. Nehéz a válasz. Rám nehezedik a büntetőnovella. Talán a sok novella miatt büntet a kormány, amit a kollégáim írtak. Lehet. Nem merem állítani, mert még bepörölnék hitelrontásért.

Az anyáknak azt ízenem: vigyázzanak a leányaikra.

A leányoknak azt ízenem: vigyázzanak a mamáikra, talán még energikusabban, mint ők a leányaikra.

Térden felül ne mutakozzanak az anyák, ha leányaik vizsgájára mennek az iskolába. Mert akkor könnyen elbukhatnak — a mamák.

Térden alul ne dekoltálják magukat a lányok, mert a mai fiatal emberek nem olyanok, mint mi voltunk, akiket tyúkkal-kaláccsal kellett traktálni. Ezeket a modern legényeket külön kell tyúkkal és külön térdkaláccsal traktálni.

Nem szólok többet. Százezer pengő büntetést nem bír el a gázsím minden héten egy-egy igazmondásért. Évente egyszer még csak elbírna. De hogy bírja el az én drága publikumom évente ötvenkét *Pesthy levél* nélkül?

Por

TUDOMÁNY

Felolvasás. *Pesthy Pál* októberben egyik legszebb novelláját fogja felolvasni a parlamentben.

mert ügyvéd kajánul egy sajtópört zúdított a nyakába. Tinódit a helyszínre érkezett honmentők részesítették első segélyben.

Új betegség. Kórházainkból jelentik, hogy a novellajárvány egyre jobban terjed. Az áldozatok legnagyobb része újságíró. Az orvosoknak sikerült megállapítani, hogy a járványt a Paragrafus nevű újonnan fölfedezett bacillus terjeszti. Előreláthatólag ősszel szedi majd legtöbb áldozatát.

Összeütközés. Lapzártakor értesülünk, hogy *Felek* Géza dr. összeütközésbe került a büntető paragrafussal. Az összeütközés olyan heves volt, hogy Felek egy Markó uccai szanatóriumba kellett szállítani.

Alakok

Irhatta volna:

KOSZTOLÁNYI DEZSŐ

Az óceán-repülő

(A rohanó kor szülötte. Ahogy más ember adószámtiszt, forgalmiadó-ellenőr, bakter, vagy — bocsánat! — sakter, ő repülő. Kényelemszerető, puha ember. Azért repül, hogy ne kelljen villamosra várnia, felugrálnia, tülekednie és utazás közben folyton drukkolnia, hogy nem jön-e az ellenőr.)

Én: — És milyen érzés az: így utazni?

Ő (derüs nyárspolgár-típus, csipetűjével kissé bandzsul szemein): Megszoktam. Prózai pálya. Húsz éve működöm rajta.

— (Elámulva ennyi hősiességtől): És mivel szórakozik a hosszú, fázasztó utazások alatt?

=: Ha egyedül utazom, vicceket mesélek magamnak...

=: Vicceket?

=: Noná, majd Kosztolányi-verseket!...

— (Magsértődve, de udvariasan): Egy repülő ne is olvasson Kosztolányi-verseket. Egy pilótának ez túl magas. — És ha másodmagával utazik?

=: Akkor egymásnak mondunk Seiffensteiner-adomákat.

—: Furcsa! Ez olyasmi lehet, mintha valaki éjjel erdőn megy keresztül és füttyül.

=: Pardon, mire céloz ezzel a füttyüléssel? Pardon, úgy tudom, már nem az „Új Nemzedék” munkatársa.

—: Pardon, a levegőben nincs faji kérdés. Most talán valamit az útról...

=: Érsekújvárig még csak ment valahogy, de ott nagyon megsomjaztam.

—: És nem szállt le?

=: Nem akartam kockáztatni...

—: Passzióból repül?

— (keservesen): Fenét! Ez a szakmánk átka. Mindig repülünk. Néha erős starttal egészen az uccára. (Viccesen.) Pedig az uccán röpködni tilos.

—: És hogy jutott erre a gondolat-ra... hogy ideszáll?

István gazda éléskamrája

— Így ni... Most legalább minden be van savanyítva télire...

=: Hát egy kis dolgom volt erre-felé, egy kis üzlet. És ide szálltam... ebbe a hotelbe, de a társam azt mondta...

—: Ah, a Mister Levine, nemde?

=: Egy frászt! A Krausz. Szóval a Krausz jön nekem, hogy ő látni akarja azt a Chamberlint. Von mir aus, — mondtam — gyerünk! Elvégre brancsbeliék vagyunk. Ő is repül, mink is. Hiába kérem, ez a vigécek sorsa. No de most megyek a Krausz-ért. Auf Wiedersehen! Egyébként Fuchs a nevem.

— (Megsemmisülve): Ez volt az első luft-riportom.

SZÍNHÁZ

Első Pesthy kabaré. Megnyitása ősszel lesz az országháztéri színpadon. A gazdag műsor keretében maga Pesthy is fellép — erőlyesen az ellenzék támadásaival szemben. Az egyes számokat Bélistás írók (B-írók) írták.

MARKÓ UCCAI WEEK-END

Ellátás, lakás kedvezményes áron.

NOVELLATAN

Kérdés: Milyen Ella izgatja legjobban a kedélyeket?

Felelet: A büntetőnovella!

Kérdés: Mit mond Pesthynek a tihanyi visszhang, ha a saját nevét kiáltja el?

Felelet: Pest hi!

Kérdés: Az író hogyan bosszulja meg magát a szerkesztőjén?

Felelet: Jó neki egy büntető novella.

DYMI

FÜSZER ÉS CSEMEGI

dús választékban kapható. Csak nagybani eladás. Mázsánként. A törvényszékkel szemben.

SPORT

Elvetette a sulykot. Pesthy Pál igazságügyi miniszter az országháztéri sportpályán elvetette a sulykot. Ősszel újra bemutatja bravúráját.

Új tornaszor. Illetékes körök új korlátot akarnak beszerezni a testgyakorlatok elősegítésére. Ezekkel a korlátokkal, mint halljuk, a sajtót akarják korlátozni.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

P. P.: Novellája csapni való. — Kezdő: Hogy írásait nézzük át? Átnéztük. Hogy mennyit kap értük? Legkevesebb hat hónapot. — Tanács: Tanáccsal nem szolgálunk, csak vádtanáccsal. — Vezércikkíró: Hogyan? Önt csak a témája tartotta fogva? Csodáljuk.

APRÓHIRDETÉSEK

— E rovatban minden szó 100,000 pengőbe kerül —

Budai kislány ideális ismerkedést óhajt pesthy palival.

Főzéshez szabad lábast keresek. Kis szeplőtelen.

C. Ella. Sietek hozzád, ahogyan csak szabadlábom bírja.

Örökké a te rabod.

Olcso nyaralás. Lebilincselő kilátás. Levegő erős, söt olykor jogerős. Prospektust ingyen küld a vádtanács.

Kir. Törvényszék.

HÍREK MINDENFELŐL

LOGIKUS

Egyik sportlap hétfőn a következő címet hozta: „A BMW-menők mindent legázoló diadalt arattak a cseh TT versenyen”. De kérem, hát egy motorkerékpáros ne tudna gázolni?! Hol itt a kunszt?

KIVONAT EGY TUDÓSÍTÁSBÓL

A Dorogi AC és Szolnoki MÁV mérkőzésen Reisinger (DAC) megsérült. Reisingert a Dorog-kórházba szállították.

MEGVADULT BARÁNY

A 100 méteres gyorsúszásban Bárány István szinte megette ellenfeleit.

BAJ VAN ORGOVÁNYON

Az UTE vasárnapi kerékpárversenyén Orgovány BSE csak második tudott lenni.

A TRIBÜNÖN

— Mi ez a Weinhardt? Talán egy járvány?
— Miért?
— Mert a kiütéseitől betegek lesznek.

*

Orth János

megtanította a franciákat a magyar orthográfiára.

ÖNKÉNTES TÜZOLTÓK

— Parancsnok úr, a harmadik emelet ég, de a létra csak a másodikig ér. Mit csináljunk?
— Várjátok be, amíg leég a második emeletig.

— Mondd csak, Wanpetich a vendéglős Wampetich-családból származik?

— Nem tudom. Miből gyanítod?
— Mert olyan jól *tálalja* a labdát.

*

— A kizárásos versenyeket nem rendezték sportszerűen.

— Mi a kifogásod ellenük?

— Sportszerűbb lett volna ezekről a versenyekről a közönséget kizárni.

*

— Ezt nevezem aztán igazi nemzetközi meccsnek!

— Mennyiben?

— A magyarok spanyolos tüzzel támadnak, a franciák csehül állnak.

*

— Hogy tetszett neked legutóbb Dán? Hogy játszott?

— Ron-dán.

*

— Mi az a KMAC?

— Egy autonómi testület.

*

A bécsi Hakoah eldöntetlenül mérkőzött a newyorki Bethlelem Szeellel. Legalább most a Hakoah is tudja már, hogy Szeel ellen nem lehet...

K. T.

AMIRŐL HÍRESEK...

Egy német tudós ezzel a kérdéssel fordul egy lengyel tudóshoz:

— Mondja csak, kedves kolléga úr, az önök kultúrtörténete elég szórakozható?

— De mennyire! Minden kultúrtörténetünk így kezdődik: Két lengyel zsidó utazik a vonaton...

EZ IS CSAK PESTEN TÖRTÉNHELIK MEG

Sevesik tanár úr egy éjjel a szokottnál kissé korábban tért haza. Belépve a hálószobába, felcsattantja a villanyt s megdöbbenve látja, hogy ágyában egy férfi alszik. Már éppen rá akar rontani a szomszédos ágyban fekvő feleségére, amikor ez kiugrik az ágyából s rákiált:

— Hogy mer maga ide belépni?! Ki maga?!

Sevesik megzavarodik.

— Én Sevesik vagyok... és kérek...

— Ugyan, ne hazudjon itt! — mordul rá az asszony. — Sevesik itt fekszik mellettem! Hagyja el rögtön ezt a szobát, különben fölébresztem a férjemet!

A tanár úr gondolkozni kezd.

— Bocsanat, lehet, hogy tévedek, — szól azután. — Megfordul, lecsavarja a villanyt s halkán kimegy.

AZ ÁLLATKERTBEN

— Istenem, ha ezek az oroszlanok beszélni tudnának!...

— Akkor azt mondanák: uraságod téved, mert mi tigrisek vagyunk.

NYARI VENDÉGLÖBEN

— Most nem tudom, hat pohár sört ittam-e, vagy hetet. Mindenesetre ötöt fizetek és ezzel rendben van.

VÍGSZÍNHÁZ

SZENZÁCIÓS!

!

AZ ÉDENKERT

Parádés szereposztás!

Ragyogó kiállítás!

**ABBAZIA
HOTEL
REZIDENZ**

Tulajdonos:

Erényi Béla gyógyszerész

Mintaszerű vezetés!
Elsőrendű ellátás!

Kérjen prospektust!

Tünődések

Seiffensteiner, Salamontul

O moszka szovjet fülhéberedve kérdez: hodj van oz, hodj o mi küvetünket sak údj mir nix, dir nix adjon lehet lüvüldözni? Errül eszembe jotja o paksi rabinus meg o Jókl

Bittersalz, okik mind o ketten otaztak Bodapest felé o hormodik osztáljon. Kérdezi útközbe o Jókl: „Hodj van oz, rebelében, hodj maga o hormodik osztáljon otazik?“ — Mire rá mondja o rabinus: „Ha volnék edj rabbi Bécsbül, otazhatnék elsü osztáljon, ho volnék edj rabbi Bodapestriül, otazhatnék második osztáljon, de minthodj vadjok edj rabbi Paksrül, otazni küll nekem hormodik osztáljon.“ O Jókl erre szümtelenül fülkacagta, mire idj szólt o rabbi: „De hodj van oz, hodj te, edj elsü osztáljú azeszpónem (orcátlan) otazol hormodik osztáljon?“ — Dill-dall: hodj von oz, hodj olejan elsü osztáljú gyilkosok, mint omilejen o szovjet, merik mogukat megütközni, hodj eccer rájuk is járja o rád?

Oz Ájzigl Gelbglanz idj adta elü oz üvé üzleti toposztolotját: „Ha én el-medjek Pestre, mindig vásárlók készpénzért, mert idj lejjebb szoritok oz áratokat. Mikor látok, hodj o nadjkereskedü megelégedve velem von és o kezit dürsülve kérdezi: „mikor lesz megint szerencsém, Herr von Gelbglanz?“ — akkor todom, hodj ü sinálta edj jó üzletet és én drágán fizettem o portékát. Nekem oz küll, hodj eztet mondja nekem: „Mogo útonálló gozember, mogo megrabolni okor engem? Mogo tünkre okor tenni oz én saládomat?“ Ez már beszéd! Eztet szeretek hollgotni. Ha ü megpökkadja mérgibe, akkor todom, hodj én sináltam edj jó üzletet.“ — Picegépcege: o Vass József excellenc meg o szociáldemokratok. Most, hodj o monkbisbiztosító türvénygyavaslatot tárdjalják, o szocik nadjon döhhösködnek. Mire o népjóléti miniszter oreság dürsüli o kezit és mondja: akkor egészen biztos, hodj én sináltam edj jó üzletet.

A HALÁL ROKONA

— Ady Endre után —

Én a Halál rokona vagyok,
Szeretem a romlott húst, sokat,
Szeretem a klinikán a
Gondnokokat.

Szeretem a beteg bánatát
Hervadva, ha jó kosztra vágyik,
Míg a szállító és gondnok
Összejátszik.

Szeretem a komoly rebachot,
A suttynom-pézn áradását,
A rossz biff és más rossz húsok
Tálalását.

Szeretem a kavargó gyomort
És az öklendező beteget,
S a diétás klinikai
Ebédeket.

Szeretem a fáradt lemondást
Klinikán friss húsról s egyébről
S az orvosi látletet
Egy ebédéről.

Szeretem azt, aki életünt
S végrendeletet ír napestig,
Aztán megy a klinikára
És befekszik.

Szeretem a szomorúakat,
A kik klinikán vacsorálnak:
Ök a legjobb kuncsaftjai
A Halálnak. (eszter)

SZÁRMAZÁSTAN

— Maga, Steiner úr, néha olyan férfias, néha meg olyan nőiesen gyöngö.

— Az onnét van, Sárrika, mert az őseimnek egy része férfi, más része meg nő volt.

QUOD LICET...

Komlós Sándor ismert Andrassy úti divatüzletébe beállít egy ügynök és meglehetősen silány árúit kínálgatja. A kereskedő ráförmed:

— Nem szégyenli magát, ilyen selejtes dolgot kínálgatni?

— De kérem — védekezik a gigéc, — a kollégámtól is ilyet tetszett venni!

— Az más — mondja a kereskedő, — Quod licet Jovi, non licet bövli...

KÉPREJTVÉNY

— A hét legravaszabb rébusza —

Megfejtése: a Borsszem Jankó jövő számában. A megfejtők értékes könyvtalomban részesülnek.

A Borsszem Jankó mult számában megjelent rébusz helyes megfejtése: „Tótágas“. A megfejtők közül Vértes Sándor (Öriszentpéter), Ziembicki József (Szombathely), Porgesz Béláné (Esztergom) és Tápay János (Szeged) kapnak jutalmat.

— Szereted a férjedet? —
kérdezte a fiatal asszonytól a
barátnője.

— Tudja Isten, már megszoktam.

— Megszoktad azt a csúnya embert?

— Igen, megszoktam —
csalni.

A Borsszem Jankó üzenetei

A Borsszem Jankó jelen számát június 18-án, szombaton zártuk le. — Kéziratok és rajzok kizárólag a főszerkesztő címére (Mozsár ucca 9.) küldendők. — Kéziratokat nem öröszünk meg.

G. Gy., Budapest: Az ilyen erőszakosan népieskedő és göregáboroskodó írás ma már idejét múlt. Nem a műfaj dönt, hanem az ötlet, mert a humor örök. Az apró versekben vékonyan csörgedezik az ötlet. Igéretnek mindamelllett biztató. — U. K.: A színházi paródia gyöngö. A másik erős átdolgozásra szorult. — N—ssy.: A próza ügyesnek bizonyult, némi módosítással közöljük. A vers gyöngécske. Lássuk a folytatást! — Házis: Egészen nyugodt lehet: ha maga ült volna Nungesser repülőgépe, senki se kapott volna az ijedtségtől colikát, hogy nyoma veszett. — Magyar Színház: Az irodalom és a színpad viszonyáról néhány alapvető tanulmány magyar nyelven is megjelent. Antikváriusoknál olesón kapható. — R—H.: Rébuszai vagy túlon túl ismerték, vagy túlon túl primitívek. — Doktor: Repülőtanfolyamra a népjóléti minisztériumban jelentkezhetik. — Debrecen: Eddig semmi eredmény? Mért nem írnak? — Tm. K.: Andai Ernő regényét („Soha ilyen tavaszt“, Pantheon-kiadás) a képzelet szárnyalása, a téma nemes tisztasága és a stílus választékos szépsége a tömegtermelés fölé helyezi. Élvezettől fosztja meg magát, ha nem olvassa el. — Több levélről a jövő számában.

Párizsi

szalón-modelltanulmányok

pompás fénykép-kivitelben, érdekes
művészi jelenetek

17 pengő beküldése mellett kaphatók:

CLÉMENT & Co, PARIS, 10, RUE DE L'AQUEDUC 70

K I S T A R C A

Kávéházi beszélgetés

Lindberghről és a lindberghizmusról

— Na látod... Ugy-e megmond-tam. Az a Lindbergh semmi más, mint egy hosszújártatú sofőr. A levegő kocsisa... Hős? Miért? Hős csak a tudomány vértanúja lehet. Lindbergh egyszerűen sportember, rekordmen. Most aztán jött a másik repülőgépkocsis, ez a Chamberlin, holnap jön a Byrd, holnapután a Pinedo... No és ez mind hős? Azt hiszed, hogy az emberek majd a tizedik Óceánrepülőt is százezrével fogadják, hogy a gépét szétzedik emlékébe, hogy a zsebkendője cafatjait a hölgyek diadalmi jelvénynek applikálják a se-lyemharisnyakötőjükre...

— Te mindig olyan cinikus vagy. Azért mégis csak nagy dolog az: hatezerhétszáz kilométert repülni víz fölött, ég alatt...

— Egy szobában nagyobb dolog lenne. Ott biztosan összezúzza magát is, meg a gépét is. Hát hol repüljön az a repülő, ha nem az ég alatt?

— Repülhetne a szárazföld felett is.

— Mindegy, hogy mi fölött repül. Megvan a gépe és repül, pontum. Lilienthal, szegény, az hős volt. Ő csinálta az első repülőgépet, le is zuhant vele és szörnyethalt. De hogy egy kész gépbe, amit egyszerűen föltalálók és mérnökök konstruáltak, egy ilyen Lindbergh, vagy Chamberlin nevű primadonna beleül, — tudod, ez épp annyi, mint amikor te ráül a biciklire és elhencegsz vele, hogy órák hosszat karikáztál rajta. Egyáltalán undorító kezd már lenni, hogy ez a mi századunk sohasem a tudóst, a kitalálót, az eszme kitermelőjét ünnepli és csodálja, hanem azt, aki egy zseni gondolatát birtokba veszi, aki beleül a készbe.

— Ül bele te is és repüld át az Óceánt. Rajta!

— Ha tudnám, hogy használók vele az emberiségnek, megtenném. Épp úgy megtehetném azt is, hogy harmincnégy órán keresztül étlen-szomjan, nyitott szemekkel járom körül a várost egy konflison.

— No hallod!... Ez már egészen felháborító cinizmus. Hiszen egy konflison semmi baj nem érhet.

— Ne mondd! Budapesten, ahol ezer autó, kerékpár, meg villamos száguld... és én álmosan, éhesen hajtom a lovaeskát. Hány összeütkezésnek teszem ki magamat, szemben a Lindberghekkel, akik legfőleg egy

árva madárkát nyársalnak föl a propellerükkel.

— És a köd és a hideg és ha a gép elromlik?...

— Hja, öregem, valami rizikót csak kell vállalni azért, hogy egy sofört a francia köztársaság elnöke fogadjon, hogy német díszpolgár legyen, hogy Amerika hadihajót küldjön érte, hogy a mamája a Fehér Ház legelegánsabb termeiben lakjon... Képzeld csak, az az artista, aki esténként néhány pengőért viszi vásárra a bőrt és csinálja a halálugrást, a sovány vacsorája után egy rongyos kis hoteltöszobában nyújtja ki fáradt tagjait a poloskás ágyon. Pedig ez minden este reszkírozza az életét. És én még sehohse láttam, hogy a lapok a fizetett kommunikékeken kívül egyetlen sort is írtak volna róla.

— De azt csak nem tagadhatod. hogy ezek az Óceánrepülők készítik elő a rendszeres légi óceánjáratokat hogy nekik köszönhetjük, ha majd másfél nap alatt tehetjük meg az útát Newyorkból Budapestig.

— Például: te hajlandó leszel repülőgépre ülni és Amerikába szállni?

— Azt nem mondtam. Én egy gyáva kutya vagyok. De majd akadnak mások.

— Azok is mind artisták lesznek, vagy rekorderek. Pénzért csinálják, vagy kalandvágyból. Egyetlen józan ember sem teszi ki magát egy ilyen út veszedelmeinek.

— No, ugy-e?... Magad is belátod, hogy veszedelmes, tehát aki megcsinálja, az kivételes ember.

— Hohó! Az leszel a kivételes ember, aki egy olyan gépet konstruál amelyikbe te, a gyáva kutya, is beleülsz, amelyikben biztonságban ülhetsz, fekhatsz, ehetsz, ihatsz, akár a gyorsvonaton.

— És mit gondolsz, lesz ilyen kivételes zseni?

— Lesz, föltétlenül lesz, csakhogy annak sem te, sem a tömeg sohasem fogja megtanulni a nevét, azt se a francia, se az amerikai elnök nem csókolja meg, az mártír lesz, kedvesem, egy szegény bölond, mint Lilienthal, aki feltalálta a repülőgépet és akiről te éppen annyit tudsz, mint a kisvárosi publikum Shakespeare-ről, mikor a Lear királyt játszó ripacsot ünnepli...

Molnár Jenő

Borcsa és Zsazsa

— Na, igazgató úr, hogy ütött be a „Borcsa Amerikában”?

— Jobban, mint a Zsazsa Amerikában.

A MAJOMKETREC ELŐTT

— Igaz, hogy a majmok az embereket utánozzák?

— Persze, hogy igaz.

— No, akkor szép kis emberek jártak erre felé...

Felelős szerkesztő és kiadó
MOLNÁR JENŐ DR.

Művészeti főmunkatárs:
GÁSPÁR ANTAL

Lajtlajdonos:
Borsszem Jankó Lapkiadó Rt.

Igazgató: Molnár Emil
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
VI, Mozsár u. 9. Telefon: T. 233—24

A BORSSZEM JANKÓ

előfizetési árai:

Egész évre . . . . . 20 pengő — fillér
Félévre . . . . . 10 pengő 50 fillér
Negyedévre . . . . . 5 pengő 50 fillér

Nyomatott:

Bíró Miklós nyomdai műintézetében
VII, Rózsa ucca 25

Kiss Feri és a Nemzeti

Hevesi Sándor:

Megérem még azt az időt:
Sírva mégysz el kapum előtt...

Magyarország megelőzte Lindberghet!

Igenis, megelőzte. A mi hazánkban sokkal régebben sokkal nagyobb rekordokat sikerült elérni. Kezdtük 1920-ban, amikor több ezer hadikölcsönjegyző repült, folytattuk a B-listával, amikor több tízezer hivatalnok repült és csak az imént jelentették be a parlamentben, hogy sok orvos a munkásbiztosítótól repülni fog. Minket nem főznek le azok a fránya amerikaiusok. Repülés dolgában mi tartjuk a világrekordot.

A nagy meccs után

A francia futballisták: Milyen ügyetlenek ezek a magyarok! ... Ha Trianonba is a futballistáikat küldték volna és nem a diplomatáikat! ...

BESZÉLGETÉS CHAMBERLINNEL

— Légből kapott interjú —

(Közvetlenül startja után fölhív-
tam telefonon Chamberlint, a bátor
óceán-repülőt és várakozni kezdtem.
Alig telt el hét-három hét, már adta
is a számot a pesti telefonoskisasz-
szony, úgy, hogy mire a pilóta német-
országi megérkezése és egyhetes bá-
deni tartózkodása után Bécsből Pest
felé vette útját, már össze is voltam
kapcsolva. Belefűjtam a kagylóba és
izgatottan szóltam):

- Halló, ki beszél?
- Itt Fuksz.
- Tessék kilépni, össze vagyok kapcsolva.
- Lépjén ki maga.
- Fuksz úr, maga rossz, ne vitakozzon. Lépjén ki. (Ebben a pillanatban kattogni kezdett a telefon. Előszőr azt hittem, Fuksz rázza a kagylót, de aztán fölsóhajtottam: Chamberlin közeledő gépe kattogott.)
- Halló, itt Chamberlin.
- Rázza meg a kagylót, mert valaki be van kapcsolva.
- Mi az? Pestről beszélnek?
- Hát ezt meg honnan találta ki?
- Ha rázni kell a kagylót, akkor tudom, hogy csak pesti telefontal lehet dolgom.
- Hát hogy van?
- Köszönöm, meglehetősen emelkedett hangulatban.
- Milyen magasan van most a Columbia?
- Háromezren.
- Halló, akkor szálljon ki gyorsan és adja el.
- Még egy kicsit maradok. Hátha hossz lesz.
- Hagyjuk a tőzsdét. Beszéljen inkább arról, hogy tudta ezt a nagy út megtenni leszállás nélkül?
- Tudja Isten. Nem vagyok leereszkedő természet.
- Mi lesz az első dolga?
- Tekintve, hogy rajongok a sörért, elsősorban a Sörház uccába látogatok majd el.
- De remélem, oda egyedül megy?
- Miért?

— Mert a Levine-t oda nem ajánlom elvinni.

— Milyen ideje van?

— Szerencsére a pesti meteorológusok rossz időt jósoltak s így gyönyörű az idő. Unberufen.

— Tessék?

— Semmi, a Levine szölt közbe. Apro-pó, Pesten milyen az idő?

— Itt is elég jó, de figyelmeztetem, nehogy eszébe jusson a parlament fölött elrepülni.

— Miért?

— Mert ott most nagy viharok vannak.

— Köszönöm, hogy szólt.

— Mikor megy haza?

— Még nem tudom. Félek a feleségtől.

— Miért?

— Mert útközben elhagytam vadonatúj ejtőernyőmet és otthon biztosan nagy kravált csap, ha észreveszi.

— Na, nem tartóztatom tovább. Még csak a Columbia zárlati árfolyamát kérem.

— Jelenleg háromezeröttszáz.

(Ebben a pillanatban ingerülten szölt közbe a közbekapcsolt Fuksz):

— Tessék kilépni.

— Majd bolond leszek — felelte Chamberlin — háromezeröttszáz méter magasból kilépni.

Hesz Ferenc

KLEBELSBERG—VELENCÉBEN

Ime, halljátok, ezt a
Hírt közli a velencei podeszta:
Jeles kultuszministerünk,
Kit szeretünk és tisztelünk,
Az őszön Velencébe tart,
S ott kultúrát hirdet, magyart.
Előtte — így szölt a levél —
A híres Marconi beszél,
Ki — mint ezt tudjuk — drót-
[talan
Majd Klébi, ki nem gróftalan...
De ha sikert kell markolni,
Tán lesz olyan, mint Marconi.

Színész: Minden vagyonom a tehetségem.

Kritikus: A szegénység nem szégyen.

REFORMOK A VILLAMOSON

Néhány nap óta a villamosok bel-
sejében táblácskát helyeztek el, ame-
lyen az olvasható, hogy a kalauzok-
nak öt pengőnél nagyobb pénzt nem
szabad váltaniok, sőt öt pengőnél ki-
sebbet sem kötelesek váltani. Az uta-
soknak ez a figyelmes kiszolgálása
ezzel még nem teljes. Várjuk a követ-
kező reformokat:

1. A kocszi belsejébe és a figyelmeztető táblákra köpni tilos.

2. Rosszmódorú utasok számára a kalauzok nem adhatnak illem- és erkölcsi tanfolyamot.

3. A kalauz ama kijelentését, hogy „menjen a fenébe!”, az utas nem köteles komolyan venni, az efféle ajánlatok végrehajtását jogában van meg-gondolnia.

4. A BSZKÁRT vezetőségének kritizálási jogát a közönség nem váltotta meg a szakaszjeggyel.

5. Egy pengőssel fizető utasok között jogában áll a kalauznak pofa szerint válogatni.

6. Végállomásokon az utolsónak leszálló utas tartozik a kocsit fellocsolni és kisöpörni.

A KLUBBAN

— Hová rohansz?

— Még itt is politizálnak! Utáлом a politikát. Megyek oda, ahol nincs politika.

— Hová?

— A felsőházba. Ott nem szabad politizálni.

ÚJ ALSÓS-FORMULA

— Bemondom a tuli ultimót a „van-nak“-kal, a „család“-dal és Lindbergh-gel.

— Mi az a Lindbergh?

— Azt jelenti, hogy ha elvesztem a pártit, maga repülni fog.

SZÍNHÁZI NYELVEN

Első barátónő: Szükségem lenne már egy Alvó férjre.

Másik barátónő (végignéz rajta): Inkább a Tudós nőkre...

Chamberlinék az adók hazájában

Bud János: Pardon, uram, addig nem szállhat le, amíg le nem rójja a repülőgép légcsonarja után a forgalmiadót.

Nem igaz,

hogy a munkásbiztosító orvosoktól ezentúl pilóta-képesítést is követel a népjóléti miniszter;

hogy Chamberlint és Levinet azért hívta meg a magyar kormány, hogy a tisztviselőket megtanítsák repülni;

hogy *Bedő Mór*icz pályázik az ideai síófoki szépségdíjra;

hogy a színházi sztárok autós-trájkot rendeznek;

hogy *Erney Károly*, *Weiss Fülöp* és *Scitovszky Tibor* „A megélhetés gondjai” címen gazdasági enciklopédiát írnak;

DE MILYEN LUXUS!

— Én nem értem ezt a fényűzési adót, amit a lakások után akarnak kivetni.

— Én nagyon is értem. Hát nem luxus Budapesten lakni?

Bíró: Ön hitelrontásért bepörlötte Schwartz Abrahámot. Hát mit mondott tulajdonképpen?

Panaszos: Azt híresztelte rólam, hogy nincs egy fillér adósságom se. És azóta, kérem, tönkre vagyok téve.

A TIHANYI VISSZHANGNÁL

En: — Milyen rezsort jut egy munkásbiztosító orvosnak terepül?

A visszhang: — ... repül.

DIPLOMÁCIA ÉS ÉKSZER

— Mi a különbség a közt, ha egy diplomáciai viszony és a közt, ha egy szerelmi viszony szakad meg?

— Halljuk!

— Ha a diplomáciai viszony szakad meg, visszahívják a követet, ha a szerelmi viszony szakad meg, visszahívják a — köveket.

SÍÓFOKON

A strandon egy kövér hölgy áll feleses fürdőtrikóban. Arra sétál egy humorista a barátjával és így szól:

— Ismered ezt a népdalt?

— Melyik népdalt? — kérdezi a másik.

— *Zsír* a kislány a Balaton partján, — hangzik a válasz.